

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Jobe obedie[n]te co[n]fessore. Cap[itulum]. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

rat vtro referens vultū et gestus ac habitū vtri sancti put erant exposuit ac si ipm corporalr vt differ. ¶ Preposito etiā cuidā mltitū qui ad se de longe venerat: et vxore p̄gnantē restitrat: nūc clauit cōiugē masculinū peperisse: et vix p̄clitā tā in partu tā dē nutu dei euasisse: monēs vt domū rediret et filiū. vij. diez natū inueniret: quē et iohannē vocari mādauit. Qui regressus oīa vt sibi p̄dixerat cōrigisse reppit: et iohannē puerū nominauit. Sed monachos cum vno diacono ad se venientes quis eorum esset clericus interrogauit. Quibus respondentibus nemis nem: diaconum alijs iuniorē per sp̄ritum cognouit: et quis esset ostendit: et de mendacio illos redarguens bene edificatos remisit. De culta etiā cordiū pluribus: et peccata que cōmiterant reuelabar. Sicq; multos ad penitentiā inducebat. Pec tridū ante obitū suū neminē ad se ingredi permisit: vt sic deo liberius vacare posset. Et positis genibus in oratione sp̄ritum emisit. vi. kalen. aprilis.

¶ De serō Iobe obediēte cōfessore. Cap. viij.

Ab adolescentia sua cuidā seniori tāra hūilitate deseruuit: vt ipi quoq; seni stuporem inferret. Die qdā infusus ab eo vt satū immanē volueret qd turba hominū magna vix voluere posset: nūc applicata cernice: nūc pectore toto nix voluere cōabat. Ideo vt sudore mēbrorū torū infunderet vesti mentū: ea videlicet fide ac obediētia qua putabat senē nil posse sine ratione vel incassum precipere: mirabilis em̄ humilitatis et solite obediētie vir fuit. Ideoq; cognomē ex obediētia sortitus est. Abbas suus aliquādo vt eū probaret lignū aridū pro foco paratū: tā prope putridū vctustate defixit in terrā: insitq; iuuent aqua quotidie bis rigare donec viresceret: qd mandatū ille vti possibile sumens aquā bis in die quasi duob; miliarib; efferēs lignū irrigabat: ita vt nulla occupatione vel necessitate aut festiuitate aut hyemis asperitate intermitteret aut retardaret p̄ceptū. Sicq; anno integro continuauit: donec abbatē subere lignoq; impulso tuere irrigare cessauit. alias etiā vtrēniēs ad se exēplo edificaret p̄tibus q̄busdā mōachis iussit iohanni vt lenticulā olei que sola in bere mo vel sibi vel aduentantium vsibus necessaria erat deorsum abijceret per fenestrā: quod ille nil precogitans de incepto p̄cepto vel necessitate aut olei penuria mox adimplere curauit. Ibec cassianus et ex vicijs patrum.

¶ De serō Bunterano rege et cōf. Cap. viij.

Cōtempore mauritij imperatoris miraculis et sanctitate refulsit. Qui ita se sp̄ritualibus actionibus incipauit: vt relictis se-

culi p̄p̄is thesauros suos ecclesijs et paup̄ib; erogaret. De b̄ paulo in hystoria Iogobardoz refert: qd dū venatū iussit in siluā hac illac cum cris discurretib; ipse in genib; fidelissimi focij grauter soporā obdormiuit. De cui; ap̄to ore paruū reptile egressum dū tenuē riuulū ibidē positū transire fatageret: ille in cui; gremio re; q̄secebat sparā euaginātā sup riuuluz posuit p̄ quā aīal transiēs mōris foramē intrauit. Atq; post mozulā egressus in os regis dormicijs socio stupere rursus introiuit. Expefact; rex dixit se vidisse in somnis q̄ fluiū p̄ p̄tē ferreū p̄trāsbar: et speluncā mōris ingrediēs aurū p̄dus maximū inuenerat. Retulit socius q̄ ipso dormiēte cōtingerāt: et effosso loco quē serpens intrauerat: repti sunt infiniti thesauri ibidē dū absconditi. De quo auro rex fecit ciborū marmū sup sepulchrū dñi deferendū gemis ornātū. Qd cū illuc deferri nō poss; positū est supra corpuz sancti marcelli martyris in ciuitate cabilonē. passi et sepulti: cuius festū agit p̄dicē nos. septēbris. Qd vsq; hodie ibi manet. Illi quū hō ipsius thesauri sanctus rex pauperibus dispensauit: et in ciuitate cabilonē. que tūc regni sedes erat in dño quieuit. v. kalen. aprilis: vbi et tumularus miraculis claret.

¶ De sanctis Pisco Dalco et Alexandro martyribus. Cap. ix.

Dyses apud cesareā palestine passi sunt sub p̄secutione valeriani: qui diuino fidei calore successi vtro iudicē adeūtes: cur tū in sanguinē christianoz deseruieret obiurgāt. Quos ille continuo pro christi noīe tētos bestijs tradidit dehorādos. v. kalen. aprilis.

¶ De sanctis Armogaste Archimino et Saryro martyribus. Cap. x.

Armogastes archimino et saryro martyres apud ap̄bicā tpe vandalice p̄sentis sub gēserico rege arriano cū cēt xpianissimi et prauitate arrianoz libertate catholica frequēter arguerēt martyriū passi sūt. Ex quib; archimino ductus est ad decollādū mandate rege: vt si expauesceret gladiū decollaret: sināt dimitteret. Sed q; cōstās stetit: et in nullo territus fuit: dimissus confessor. rediit solo animo martyriū patiēdo. Saryr; autē cū esset pcurator dom; huerici edictū cōtra eum pponit: vt si p̄sentire noller: reb; oib; spoliaret: filiū in seruitutē traderent: vxor; ei; in iugē camerario datur: datis inducijs vxori ad seducendum virum. Que cū diebus plurimis ipsuz blanditijs et lachrymis auertere non valeret: q̄ contra eum decreta fuerant exequūtur. Armogastes hō postq̄ diu tortus: et in equileo